

☐ **COD din 25 octombrie 2013 de deontologie medicală veterinară**

☐ **CAPITOLUL I: Dispoziții generale**

☐ **Art. 1**

(1) Codul de deontologie medicală veterinară este elaborat în temeiul Legii nr. **160/1998** pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Codul de deontologie medicală veterinară se va respecta obligatoriu de către toți medicii veterinari înscriși în Colegiul Medicilor Veterinari, care își exercită profesia pe teritoriul României ca medici veterinari în servicii publice, medici veterinari de liberă practică și medici veterinari salariați ai diferitelor instituții, inclusiv de învățământ și cercetare, societăți comerciale, asociații și altele cu titlu privat.

(3) Codul de deontologie medicală veterinară se respectă și de către cetățenii statelor membre care prestează servicii medicale veterinare cu caracter definitiv, ocazional sau temporar pe teritoriul României.

☐ **Art. 2**

Codul de deontologie medicală veterinară reglementează conduita unitară a membrilor Colegiului Medicilor Veterinari, consimțită și acceptată ca obligatorie.

☐ **Art. 3**

Medicii veterinari sunt datori să își îndeplinească toate obligațiile ce le revin, conform legilor și reglementărilor din România.

☐ **Art. 4**

Este interzisă denigrarea profesiei de medic veterinar.

☐ **Art. 5**

Medicii veterinari trebuie să se preocupe continuu pentru a-și desăvârși pregătirea profesională.

☐ **Art. 6**

Medicii veterinari trebuie să aibă o ținută morală demnă în viața profesională și socială.

☐ **CAPITOLUL II: Îndatoriri profesionale**

☐ **Art. 7**

(1) Medicii veterinari trebuie să dea dovadă, în exercitarea profesiei, de demnitate, onestitate, probitate, competență și devotament profesional.

☐ **(2)** În acest sens, medicii veterinari au următoarele îndatoriri:

☐ **a)** să nu practice activități incompatibile cu demnitatea de medic veterinar, cum ar fi:

- obținerea de bunuri fără prestarea unei munci echivalente;
- obținerea de câștiguri ilicite;
- exercitarea unor acte de intervenționism sau trafic de influență;

b) să manifeste corectitudine în redactarea prescripțiilor medicale veterinare și a tuturor actelor sanitar-veterinare; sunt interzise emiterea și transmiterea de documente (certificate, prescripții etc.) în alb, purtând semnătura și parafa medicului veterinar, fără a fi completate cu textul corespunzător;

c) să evidențieze zilnic activitatea profesională desfășurată și să nu întocmească documente neconforme cu realitatea;

d) să nu elibereze produse medicinale veterinare pentru uzul uman;

e) să respecte normele privind igiena mediului și protecția animalelor;

f) să elibereze produsele medicinale veterinare care au timp de așteptare numai pe bază de prescripție medicală veterinară eliberată de un medic veterinar autorizat în condițiile legii.

☐ **Art. 8**

Medicii veterinari trebuie să apere sănătatea publică prin activitatea profesională desfășurată.

☐ **Art. 9**

În activitatea lor, medicii veterinari trebuie să respecte normele legale de protecția muncii.

Art. 10

(1) Este interzisă uzurparea de titluri sau utilizarea de titluri false.

(2) Este interzis ca medicul veterinar să gireze cu titlul său și să ofere protecție persoanelor care nu au calificarea necesară pentru practica medicală veterinară.

Art. 11

(1) Medicul veterinar de liberă practică își poate afișa numele, cu menționarea profesiei, eventual a specializării, la intrarea în clădirea în care funcționează unitatea medicală veterinară. Tăblița cu numele, profesia și specializarea nu poate depăși dimensiunea de 40 x 60 cm (2.400 cm²) și nu poate purta texte cu caracter de reclamă. Poate fi afișată și tăblița cu orarul de funcționare, dar nici aceasta nu poate conține texte cu caracter de reclamă; dimensiunea și execuția acesteia din urmă nu pot fi provocatoare și nu pot depăși în dimensiuni dublul tăbliței cu numele și profesia.

(2) Dacă locuința medicului veterinar se află la distanță de sediul profesional, el poate să expună la domiciliul său o tăbliță care să precizeze calitatea sa de medic veterinar, specializarea și gradul științific, ale cărei dimensiuni să nu depășească 10 x 20 cm și care poate conține și alte informații referitoare la activitatea sa de liberă practică.

(3) Activitatea de liberă practică poate fi desfășurată la sediu și în teritoriu.

Art. 12

(1) Medicii veterinari sunt datori să respecte principiile privind reclama profesională; este interzisă reclama nejustificată sau cu atribuiri de pretinse titluri ori calități științifice. Articolele, lecturile, filmele, emisiunile de radio sau de televiziune, precum și convorbirile care implică mijloace de informare în masă destinate publicului larg trebuie să aibă caracter educativ, să servească interesul general al profesiei și să nu constituie un mod de a face reclamă în interes personal.

(2) Medicul veterinar, atât în exercitarea profesiei, cât și în viața socială, poate folosi denumirea profesiei, specializarea sau gradul său științific, dar fără a avea caracter de reclamă. În exercitarea profesiei, medicul veterinar trebuie să folosească numai acele specializări sau grade științifice care au legătură cu activitatea pe care o exercită.

(3) Exprimarea unei păreri-verbale sau în scris - trebuie să fie bazată pe observații personale sau pe documente autentice corecte ca formă și conținut, netendențioase, expuse clar și concis.

(4) Medicul veterinar poate acorda declarații presei scrise, radioului și televiziunii în calitatea sa de cetățean, exceptând referirile la bolile declarabile, care cad sub incidența secretului profesional. Declarația sa nu poate cuprinde manifestări extremiste, expresii compromițătoare, opinii nefundamentate științific, care să ducă la dezinformarea publicului. El trebuie să aibă în vedere toate consecințele posibile ale declarațiilor sale.

Art. 13

(1) Medicii veterinari sunt datori să păstreze secretul profesional, indiferent de domeniul în care își desfășoară activitatea. Ei sunt exonerati de această obligație în cazul audierii ca martori.

(2) În caz de vânzare, cumpărare sau schimb al unui animal tratat de medicul veterinar, acesta nu poate să ofere garanție, atrăgând atenția asupra acestui lucru celui care vinde animalul. Cazul trebuie consemnat în evidența medicului veterinar.

(3) Dacă într-un caz de vânzare-cumpărare cumpărătorul solicită consultație pentru stabilirea garanției, aceasta poate fi efectuată numai cu acceptul vânzătorului. Acest accept trebuie consemnat în scris, sub forma unui act privat de bază.

(4) În acest caz, rezultatul consultației privește ambele părți.

(5) În cazul în care atât vânzătorul, cât și cumpărătorul aparțin clientelei lui, medicul veterinar poate decide dacă acordă sau nu consultanță pentru vânzarea, cumpărarea, schimbul sau evaluarea animalului.

(6) Dacă actul de vânzare-cumpărare a avut loc, iar cumpărătorul solicită o consultație privind un viciu de garanție sau o suspiciune a acestuia, medicul veterinar, înainte de acordarea consultației, trebuie să se convingă dacă solicitantul este proprietarul animalului. Locul și ora consultului, în acest caz, trebuie aduse obligatoriu și la cunoștința celeilalte părți.

(7) Evidențele medicului veterinar conțin informații care trebuie păstrate cu grijă, pentru a nu periclita păstrarea secretului profesional. În cazuri de vânzare-cumpărare de animale, în evidențele tehnice se înscriu numai datele strict necesare.

(8) Dacă medicul veterinar face referire la asemenea cazuri în cadrul unor conferințe, articole de specialitate, eventual publicații de altă natură, referirea se poate face numai cu respectarea drepturilor personale.

Art. 14

(1) Medicul veterinar chemat în fața unei instanțe a Colegiului Medicilor Veterinari este obligat, în conformitate cu reglementările în vigoare, să se prezinte în fața acesteia, cu excepția unor situații deosebite, și să răspundă cu sinceritate la toate întrebările care îi vor fi puse.

(2) Medicul veterinar chemat în fața unei comisii a Colegiului Medicilor Veterinari este obligat să prezinte toate documentele care îi sunt solicitate.

Art. 15

Este interzisă practicarea unor activități publice sau politice în măsură să aducă prejudicii profesiei, direct sau indirect, precum și a celor care sunt în contradicție cu Legea nr. **160/1998**, republicată, cu modificările ulterioare, și cu prezentul cod.

CAPITOLUL III: Drepturi și îndatoriri față de colegi și colaboratori

Art. 16

Păstrarea relațiilor de confraternitate, bazate pe principii etice și legale, cu acordarea reciprocă de sprijin moral sau, după caz, de ajutor material, este un drept fundamental al medicilor veterinari.

Art. 17

(1) Este interzisă criticarea publică directă sau indirectă a unui confrate.

(2) Sunt interzise cu desăvârșire insulta, calomnia sau orice alt comportament de natură să prejudicieze onoarea, prestigiul sau dreptul la intimitate.

(3) Orice diferend sau stare conflictuală între colegi se va soluționa numai pe cale amiabilă între părți sau în fața unei comisii a Colegiului Medicilor Veterinari.

(4) Medicul veterinar trebuie să adopte față de orice coleg un comportament prin care să își asigure respectul și încrederea acestuia în activitatea sa. Medicul veterinar nu poate critica în prezența unei terțe persoane pregătirea, constatările, metodele curative, talentul chirurgical sau comportamentul altui coleg.

(5) Fiecare medic veterinar are datoria să ia apărarea colegilor față de criticile nefondate ale diferitelor persoane și să le respingă.

(6) Dacă un medic veterinar constată o greșeală evidentă în activitatea altui medic veterinar, trebuie să îl atenționeze cu tact, iar la nevoie să îl informeze pe superiorul acestuia sau Colegiul Medicilor Veterinari.

Art. 18

(1) Medicii veterinari își pot acorda sprijin reciproc în stabilirea unui diagnostic.

(2) Medicul veterinar are dreptul să fie înlocuit temporar numai de către alt medic veterinar înscris în Colegiul Medicilor Veterinari, în condițiile unei convenții scrise sau acceptate mutual. De îndată ce titularul își reia activitatea, înlocuitorul se va retrage și îl va informa pe cel înlocuit despre activitatea depusă.

(3) Este de datoria medicului veterinar să ofere toate informațiile necesare colegului care îl înlocuiește sau care asigură serviciul de gardă. El trebuie să ofere acestor colegi informații despre tratamentele în curs, diagnosticele puse, rezultatele terapiei, iar în

cazul epizootiilor, despre starea investigațiilor. Medicul veterinar înlocuitor și cel care asigură serviciul de gardă au aceleași obligații când cedează serviciile.

(4) Medicul veterinar trebuie să își programeze lucrările cu termen sau acțiunile oficiale astfel încât să fie executate de el. Acestea pot fi lăsate în sarcina colegului înlocuitor numai în cazuri bine motivate, iar acțiunile oficiale, doar cu acordul autorităților sanitar-veterinare și numai dacă cel care îl înlocuiește și le poate asuma.

(5) Medicul veterinar înlocuit și cel înlocuitor au drepturi și obligații identice; cu toate acestea, acțiunile în masă pot fi organizate numai cu acordul celui înlocuit. Medicul veterinar înlocuitor trebuie să spună proprietarilor de animale, fără echivoc, că el funcționează ca înlocuitor, iar după perioada de înlocuire să accepte numai solicitările care nu pot fi considerate drept "racolare de clientelă".

Art. 19

În cazul unui consult, relațiile dintre medicii veterinari trebuie să fie cooperante și dintre cele mai cordiale; medicul veterinar consultant nu trebuie să se considere superior celui curent.

Art. 20

(1) Clientela nu are caracter de teritorialitate și nici de exclusivitate.

(2) Deturnarea sau încercarea de deturnare a clientelei este interzisă, precum și orice act de concurență neloială.

(3) Medicul veterinar curant, precum și clientul au dreptul să solicite consultația altui medic veterinar.

(4) Este indicat ca medicul veterinar consultant să aibă acordul medicului veterinar curant, cu care va colabora începând de la anamneza detaliată și până la prescrierea tratamentului de urmat, care se stabilește de către cei 2 medici după discutarea discretă a cazului.

(5) Alegerea medicului veterinar pentru consultație sau consultanță este dreptul persoanei fizice sau juridice care o solicită.

(6) Medicul veterinar nu trebuie să recurgă la recrutarea incorectă a clientelei prin folosirea de agenți sau printr-o activitate promoțională incorectă.

(7) Medicul veterinar nu poate oferi unei terțe persoane niciun fel de onorariu pentru că l-ar fi recomandat cuiva.

(8) Activitatea promoțională nu trebuie să aducă atingere drepturilor personale ale altora sau să ducă la concurență neloială între medicii veterinari.

(9) Medicul veterinar are dreptul ca în termen de 60 de zile de la înregistrarea sa să își publice în mediile de informare: sediul, adresa, numărul de telefon, orarul de consultație, specialitatea. În cazul în care intervin modificări, anunțul poate fi repetat după alte 60 de zile.

(10) Se consideră reclamă incorectă dacă medicul veterinar comunică prin mass-media, în țară sau peste hotare, informații false despre persoana sau activitatea sa. Nu se consideră reclamă incorectă dacă despre medicul veterinar apar studii, interviuri, reportaje, anunțuri. Periodicitatea și conținutul acestora nu trebuie să lezeze bunul-simț. Medicul veterinar nu trebuie să creeze impresia că are rezultate superioare colegilor săi ori că lucrează cu tarife mai mici.

(11) Medicul veterinar trebuie să se abțină să creeze neîncredere în rândul deținătorilor de animale față de alți colegi în lipsă sau față de colegul pe care îl înlocuiește, fapt ce ar putea avea drept rezultat lărgirea propriei clientele.

Art. 21

Medicul veterinar este obligat să răspundă, în limitele competenței sale, la orice solicitare de consultație sau consultanță. El are dreptul să obțină toate informațiile despre cazul în speță, de natură să îi faciliteze consultația sau consultanța.

Art. 22

(1)Tratamentul prescris va fi aplicat de medicul veterinar curant, misiunea medicului veterinar consultant încetând din acel moment. În cazul în care medicul veterinar curant nu este de acord cu tratamentul prescris de medicul veterinar consultant, el poate refuza să îl aplice, solicitând în acest caz o nouă consultație. Dacă ea este refuzată de proprietar, medicul veterinar curant își poate declina responsabilitatea.

(2)Pentru a preveni orice situație litigioasă derivând din cele de mai sus, este necesar ca proprietarul să fie informat despre diagnostic, prognostic, tratament, inclusiv despre prețul aproximativ al acestuia, făcând astfel clientul responsabil de decizia luată.

Art. 23

(1)Tarifele vor fi stabilite de fiecare medic veterinar în funcție de competențele pe care i le atribuie titlurile profesionale recunoscute oficial.

(2)Pentru asistența medicală veterinară prestată medicul veterinar are dreptul la rambursarea cheltuielilor și încasarea tarifelor pentru manoperă.

(3)Medicul veterinar este obligat să afișeze la locul de exercitare tarifele aplicate. Odată cu solicitarea unei prestații, deținătorul de animale trebuie să accepte tariful.

(4)Medicul veterinar, după efectuarea intervenției, face calculul onorariului (tariful plus cheltuielile ocazionale) pe care îl încasează, exceptând cazul în care a convenit altfel cu proprietarul. Plata onorariului este obligatorie din partea proprietarului sau a împuternicitului acestuia.

(5)În cazul prestațiilor asupra efectivelor mari din ferme, onorariul trebuie să fie în raport cu prestațiile prevăzute în contractul încheiat în prealabil. Deținătorul de animale va suporta toate cheltuielile ocazionate de consultul și tratamentul animalelor.

(6)Onorariul se plătește pentru tratarea animalului bolnav și pentru consultația de specialitate acordată.

(7)Medicul veterinar poate renunța la onorariu sau la tariful de lucru:

a)dacă tratează animalul unei rude până la gradul al III-lea inclusiv sau al unui alt medic veterinar;

b)dacă proprietarul a suferit o pagubă prea mare în raport cu costul intervenției;

c)dacă a tratat animalele unei organizații de caritate;

d)dacă a tratat câini ghizi pentru nevăzători sau animale accidentate a căror viață era în pericol iminent;

e)dacă proprietarul nu dispune de resurse financiare din motive sociale.

Art. 24

Prestațiile oferite de către medicul veterinar vor fi corespunzătoare nivelului actual al științelor medicale veterinare.

Art. 25

Medicul veterinar va lua apărarea confratelui acuzat de o greșeală necomisă, cunoscând că medicul veterinar nu poate fi făcut răspunzător de rezultate, ci numai de mijloacele folosite și de modul de lucru.

Art. 26

Medicul veterinar va manifesta o atitudine de respect mutual intercolegial, îndatorire care îl obligă să nu provoace unui coleg daune de nicio natură.

Art. 27

Medicul veterinar va cultiva în rândul colaboratorilor cinstea, încrederea, respectul, corectitudinea, atitudinea de loialitate și se va abține să dea informații care ar putea dăuna unui coleg.

Art. 28

Considerația pentru predecesorii care și-au adus contribuția la dezvoltarea profesiei, precum și față de confrății cu realizări deosebite, cu conduită ireproșabilă și activitate neobosită în slujba profesiei reprezintă o îndatorire a fiecărui medic veterinar.

Art. 29

(1) Medicul veterinar de liberă practică are dreptul să angajeze alți medici veterinari și personal auxiliar.

(2) El va veghea ca aceștia să nu execute acțiuni de natură să îi implice în practica ilicită care se pedepsește prin lege.

▣ **Art. 30**

Medicul veterinar trebuie să își ordoneze activitatea astfel încât să nu știrbească prestigiul corpului medical veterinar.

▣ **Art. 31**

(1) Fiecare membru al Colegiului Medicilor Veterinari trebuie să acorde celorlalți membri, precum și celor aleși în funcții de conducere respectul cuvenit și să pretindă același lucru față de persoana și munca sa.

(2) Eventualele observații și critici fondate trebuie făcute cunoscute organelor competente ale Colegiului Medicilor Veterinari, într-un cadru demn și în limitele unor norme comportamentale unanim acceptate.

▣ **CAPITOLUL IV: Drepturi și îndatoriri față de proprietarii de animale**

▣ **Art. 32**

(1) În relația cu clienții, medicul veterinar trebuie să dea dovadă de competență, tact, seriozitate și înțelegere față de natura afectivă a relației acestora cu pacienții.

(2) În acest sens, medicul veterinar va informa clientul despre starea pacientului, tratamentul indicat și costul estimativ al acestuia; va evita aplicarea unor tratamente inutile; se va rezuma la numărul de consultații strict necesare.

▣ **Art. 33**

Pe parcursul tratamentului sau al actului chirurgical, medicul veterinar este obligat să atragă atenția deținătorului animalului despre costul intervențiilor. În cazurile în care rezultatele intervențiilor nu pot fi garantate, deținătorii de animale trebuie să fie preveniți asupra posibilelor consecințe. În cazul în care, chiar prevenit asupra posibilelor riscuri și consecințe, deținătorul animalului insistă pentru intervenție, o eventuală daună nu poate fi pusă în sarcina medicului veterinar, dacă intervenția a fost corectă. Atât faptul că medicul veterinar a prevenit deținătorul asupra riscului, cât și insistența acestuia pentru intervenție trebuie consemnate în scris.

▣ **Art. 34**

Conduita medicului veterinar în acordarea asistenței medicale veterinare presupune:

a) ca investigația medicală veterinară să țină cont de toate datele anamnestice și de semnele de boală;

b) ca pacientul să beneficieze, în condițiile date, de un tratament adecvat;

c) ca să instituie cu cea mai mare grijă acele măsuri care sunt necesare pentru prevenirea și evitarea răspândirii bolii, salvarea vieții pacientului, vindecarea și restabilirea capacității de producție;

d) că poate recurge la un consult colectiv, atât în cazurile prevăzute de normele tehnice, cât și din propria inițiativă;

e) că pe parcursul activității medicul veterinar este răspunzător de metoda de investigație, medicația și mijloacele terapeutice;

f) că medicul veterinar poate prescrie și folosi numai medicamente cunoscute și înregistrate în țară, iar în caz de folosire experimentală a unui medicament, este obligat să solicite în scris acordul deținătorului de animale.

▣ **Art. 35**

(1) Un consult colectiv poate fi propus de medicul veterinar sau poate fi solicitat de proprietar.

(2) Medicul veterinar curant are obligația să informeze în amănunt și la obiect colegii despre obiectul consultului.

(3) Activitatea medicilor veterinari chemați la consult nu înseamnă diminuarea încrederii în medicul veterinar curant și nici diminuarea autorității sale profesionale.

☐**Art. 36**

Medicul veterinar are obligația de a stabili calitatea celui care se prezintă cu animalul - dacă este proprietar, deținător sau dacă are drept de uzufruct în cazuri de castrare sau în alte intervenții care provoacă modificări ireversibile în organism, intervenția făcându-se cu acordul scris al deținătorului.

☐**Art. 37**

Medicul veterinar este obligat să facă cunoscut programul său de lucru, din care să rezulte când și unde poate fi găsit, unde și când i se pot lăsa mesaje. În caz de absență, trebuie să facă publică durata absenței, numele celui care îi înlocuiește, adresa și telefonul acestuia.

☐**Art. 38**

Medicul veterinar este obligat ca pe lângă atribuțiile oficiale și alte sarcini să ia în considerare caracterul de prim ajutor, urgența și gravitatea cazurilor anunțate. După anunțare și luarea la cunoștință, ordinea de urgență este stabilită de către medicul veterinar. În cazul anunțării simultane a mai multor cazuri urgente, medicul veterinar trebuie să procedeze rațional, cerând ajutorul unui coleg și acordând sfaturi de prim ajutor deținătorilor de animale.

☐**Art. 39**

(1) Orice situație care pune în pericol iminent viața animalului necesită prim ajutor.

(2) Acordarea de prim ajutor nu poate fi refuzată. Cazul de prim ajutor beneficiază de prioritate.

☐**Art. 40**

Medicul veterinar trebuie să aprecieze dacă sunt întrunite condițiile indispensabile pentru intervenție și tratament, dacă sunt asigurate condițiile de microclimat și dacă cel chemat să colaboreze este apt și sănătos. Dacă aceste elemente nu sunt întrunite, el trebuie să refuze intervenția.

☐**Art. 41**

Medicul veterinar trebuie să întocmească, să completeze și să țină evidențele tehnice și financiar-contabile în conformitate cu prevederile legale.

☐**Art. 42**

Medicul veterinar este obligat ca după fiecare consultație să îl pună în temă pe deținătorul de animale în legătură cu caracterul bolii - dacă boala este transmisibilă sau nu, dacă membrii familiei se pot îmbolnăvi sau nu -, cu prognosticul, costurile probabile ale tratamentului și posibilitățile de valorificare în caz de tăiere de necesitate.

☐**Art. 43**

Medicul veterinar trebuie să îl îndrume pe proprietar asupra măsurilor ce trebuie aplicate pentru limitarea pagubei deja produse sau pentru prevenirea alteia. Dacă deținătorul de animale nu se conformează și prin activitatea sa lezează regulile sanitar-veterinare privind apărarea sănătății animalelor și sănătății publice, el este avertizat de medicul veterinar, care anunță autoritățile competente.

☐**Art. 44**

Acordarea asistenței medicale trebuie refuzată:

a) dacă aceasta contravine legii;

b) în caz de solicitare a eutanasiei, dacă dreptul de proprietate asupra animalului nu este lămurit pe deplin;

c) dacă intervenția atrage modificări ireversibile, iar dreptul de proprietate nu este pe deplin lămurit, de exemplu castrări, vasectomie la animale de prăsilă;

d) dacă se solicită intervenții menite să mascheze defecte congenitale, în condițiile în care fondul genetic ar rămâne neschimbat;

e) în cazurile de vânzare-cumpărare pentru ascunderea anumitor vicii ale animalului;

f) dacă intervenția solicitată depășește capacitățile medicului veterinar sau dacă acesta nu dispune de condițiile de dotare adecvate, exceptând cazurile de prim ajutor. În

asemenea cazuri medicul veterinar este obligat să atragă atenția proprietarului că el a îndepărtat pericolul iminent de moarte și că tratamentul trebuie continuat la un alt medic veterinar care dispune de condiții de dotare corespunzătoare.

☐**Art. 45**

Acordarea asistenței medicale poate fi refuzată:

- a)** dacă proprietarul nu respectă indicațiile medicului veterinar, deși a fost avertizat asupra comportamentului animalului;
- b)** dacă animalul a fost tratat și de un alt medic veterinar, dar medicul veterinar ulterior solicitat nu a obținut informațiile indispensabile privind tratamentele anterioare;
- c)** dacă rezultatul scontat este mai mic decât riscul;
- d)** dacă proprietarul nu poate asigura condițiile impuse de intervenție;
- e)** dacă medicul veterinar este solicitat de o persoană de rea - credință; refuzul nu este valabil în cazuri de prim ajutor, suspiciune de boală infectocontagioasă sau zoonoze; chiar și în cazul unei asemenea persoane, medicul veterinar poate acorda asistență, dând toate indicațiile în prezența unor martori credibili;
- f)** dacă proprietarul îl discreditează, îl insultă sau chiar devine violent;
- g)** dacă medicul veterinar se află în incapacitatea obiectivă de a putea interveni;
- h)** în cazul neachitării taxelor aferente de către solicitant;
- i)** când medicului veterinar i se refuză furnizarea informațiilor necesare, inclusiv a celor privind intervenții anterioare practicate de alt confrate sau de către o persoană care nu are competența profesională corespunzătoare;
- j)** în cazul unor atitudini disprețuitoare, injurioase sau agresive ale solicitantului sau ale unei (unor) persoane care îl însoțesc pe acesta.

☐**Art. 46**

(1) Animalele suferinde au dreptul la un tratament corespunzător. Medicul veterinar are obligația să le trateze cu blândețe, căutând să evite producerea unor suferințe inutile.

(2) În cazul unor intervenții dureroase pentru pacienți, medicul veterinar va practica, după caz, analgezia sau anestezia locală ori generală.

☐**Art. 47**

Medicul veterinar, în activitatea sa de asistență curentă, în scop de diagnostic sau experimental, are obligația să respecte regulile de protecție a animalelor.

☐**Art. 48**

Medicul veterinar nu va efectua experimente pe animale decât în condițiile legii și cu asentimentul clientului, pe care îl va informa despre natura experimentului, și numai dacă experimentul nu îi provoacă pacientului suferințe.

☐**Art. 49**

(1) Medicul veterinar se va abține să practice eutanasia, cu excepția cazurilor când aceasta pune capăt suferințelor unui pacient irecuperabil. Eutanasia se va efectua prin metode aprobate de Colegiul Medicilor Veterinari, care în mod cert nu implică suferințe suplimentare pacientului.

(2) La cererea proprietarului, medicul veterinar poate ucide animalul, dacă dreptul de proprietate este pe deplin lămurit sau în cazul în care uciderea este impusă de lege. În asemenea cazuri se alege soluția care să nu cauzeze dureri inutile animalului și să nu provoace resentimente din partea celor prezenți.

(3) Procedura se execută fără asistență publică.

☐**Art. 50**

În cursul prinderii, contenționării și al tratamentului, medicul veterinar trebuie să aleagă soluții care nu cauzează dureri sau suferințe inutile.

☐**CAPITOLUL V: Alte îndatoriri ale medicilor veterinari**

☐**Art. 51**

În relațiile cu autoritățile de stat:

a) medicii veterinari trebuie să respecte legile și să se conformeze dispozițiilor și normelor legale care privesc activitatea pe care o desfășoară;

b) medicii veterinari din serviciile publice trebuie să își îndeplinească întocmai atribuțiile ce le revin, corespunzător funcției.

☐ **Art. 52**

Medicul veterinar nu poate abuza de situația pe care i-o conferă o însărcinare oficială, calitate pe care nimeni nu o poate folosi pentru obținerea de avantaje sociale și economice necuvenite.

☐ **Art. 53**

Medicul veterinar de liberă practică având și atribuții oficiale trebuie să evite atât incompatibilitatea, cât și confuzia între cele două domenii. Un medic veterinar din serviciul public care desfășoară și o activitate de liberă practică, datorită incompatibilității, nu poate controla un alt medic veterinar în domeniul de liberă practică. El nu poate crea impresia că ar avea acest drept datorită pregătirii sale profesionale sau atribuțiilor de funcționar public.

☐ **Art. 54**

Medicul veterinar, dacă execută atribuții oficiale, trebuie să adopte un comportament corect față de superiorii și subalternii săi, față de alte autorități și de reprezentanții acestora. Trebuie să respecte și să pretindă același lucru pentru persoana sa.

☐ **Art. 55**

Dacă medicul veterinar, după părerea sa, se simte lezat în demnitatea sa profesională sau umană de superiorii săi ori de alte autorități, legat de activitatea sa cu atribuții oficiale sau de alte activități în domeniul medical veterinar, trebuie să se adreseze Colegiului Medicilor Veterinari.

☐ **Art. 56**

Față de persoanele aparținând altor profesii:

a) medicul veterinar nu va permite niciunei alte persoane din afara profesiei să practice acțiuni medicale veterinare. Aici se includ și auxiliarii, care pot efectua unele acțiuni medicale veterinare simple, dar numai în prezența sau cu aprobarea medicului veterinar;

b) relațiile medicului veterinar cu reprezentanții altor profesii cu care vine în contact în practicarea medicinei veterinare vor fi de colaborare.

☐ **Art. 57**

Medicii veterinari membri ai Colegiului Medicilor Veterinari desemnați ca experți tehnici și experți ai societăților de asigurări au obligația să respecte prevederile prezentului cod.

☐ **Art. 58**

În cazul încetării temporare sau definitive a exercitării profesiei, medicul veterinar de liberă practică va informa în scris Consiliul județean, respectiv Consiliul municipiului București al Colegiului Medicilor Veterinari.

☐ **Art. 59**

Medicii veterinari de liberă practică își vor desfășura activitatea în limita domeniilor înscrise în atestatul de liberă practică.

☐ **Art. 60**

Medicii veterinari membri ai Colegiului Medicilor Veterinari pot desfășura activități sanitar-veterinare de liberă practică numai dacă dețin atestat de liberă practică.

☐ **CAPITOLUL VI: Dispoziții finale**

☐ **Art. 61**

Interesele particulare ale medicilor veterinari nu pot leza interesele generale ale corpului medical veterinar.

☐ **Art. 62**

(1) Exercițarea fără drept a oricărei activități specifice profesiei de medic veterinar de către orice persoană care nu are calitatea de membru al Colegiului Medicilor Veterinari constituie infracțiune și se sancționează potrivit legii.

(2) Sesizarea organelor competente se face de către biroul executiv al consiliilor județene și al Consiliului municipiului București și se aduce la cunoștința Biroului executiv al Consiliului național al Colegiului Medicilor Veterinari.

Art. 63

(1) Medicul veterinar este obligat să informeze președintele Colegiului Medicilor Veterinari în cazul în care împotriva sa a fost dată o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă care are legătură cu exercitarea profesiei.

(2) Orice membru al Colegiului Medicilor Veterinari are obligația să participe la adunările generale, la alte întruniri ale acestuia sau ori de câte ori este convocat, precum și să își achite în mod regulat cotizația.

Art. 64

Medicul veterinar de liberă practică trebuie să dețină echipamente, mijloace, instalații și spații corespunzătoare pentru organizarea și funcționarea unităților medicale veterinare și pentru prestarea serviciilor, conform normelor stabilite, întreținute corespunzător în vederea desfășurării actului medical.

Art. 65

Nerespectarea principiilor de deontologie medicală veterinară, precum și abaterile de la îndatoririle ce revin medicilor veterinari se sancționează de către comisiile județene, Comisia municipiului București și Comisia superioară de deontologie și litigii ale Colegiului Medicilor Veterinari, potrivit prevederilor Regulamentului de organizare și funcționare al Colegiului Medicilor Veterinari.

Art. 66

Nerespectarea prevederilor Codului de deontologie medicală veterinară, a legislației privind exercitarea profesiei de medic veterinar, precum și a hotărârilor emise de către structurile de conducere ale Colegiului Medicilor Veterinari constituie abatere și se sancționează de către comisiile de deontologie.

Art. 67

Stabilirea sancțiunilor se face în funcție de următoarele criterii: gravitatea faptelor, a circumstanțelor și a urmărilor. Criteriile vor fi stabilite în Regulamentul de ordine interioară al comisiilor de deontologie și litigii județene, respectiv al Comisiei municipiului București și al Comisiei superioare de deontologie și litigii.

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 676 din data de 16 septembrie 2014